

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

marec 2010

Bohoslužby			
3.3.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
7.3.	ne	9:00	L. Uhrinová, Baláž - VP
		18:00	M. Kráľ
10.3.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
14.3.	ne	9:00	Csanda, Pribula
		18:00	Praženica
17.3.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovia)
21.3.	ne	9:00	A. Balážová, Baláž
		18:00	Pribula
24.3.	str	18:00	Biblická hodina – Čičel - (Voľná téma)
28.3.	ne	9:00	M. Kráľ, Vyhnánek

Kazateľ služobne		
9.3.	10:00	Redakčná rada Rozsievачa, Brno
11.3.	9:00	Kurz kazateľov západnej oblasti BEE, Súľovská 2
12.2.	10:00	Stretnutie pastorov BA, Blumentálska ul.
13.3.	10:00	Diskusná konferencia delegátov zborov BJB

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž	
Kancelária Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Domov Bebravská 24, 821 07 Bratislava 214 tel: 02/4552 5734 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2010

*Nauč ma plniť tvoju vôľu, ved' ty si môj Boh. Kiež ma tvoj
dobrý duch vedie po rovnej zemi.*

Žalm 143, 10

Priblížme sa k Bohu

Neviem, či ste si už niekedy položili otázku: „Ako blízko som pri Bohu?“
Možno ste nikdy nad tým neuvažovali, ale zrejme ani jeden človek na tejto zemi
nemôže prehlásiť, že je už tak blízko Bohu, že viac sa Mu už ani nemôže priblížiť,
že pre neho výzva Božieho Slova „Priblížte sa k Bohu“ (Jk 4, 8) neplatí. Úplnú
blízkosť Božiu prežijeme až v nebeskom Jeruzaleme, ale kým sme na tejto zemi,
vždy sa môžeme k Bohu viac priblížiť.

Blízkosť k Bohu sa nedá odmerať na metre, či centimetre. Blízkosť k Bohu
vyjadruje intenzita nášho vzťahu, našej komunikácie s Ním. Jednoducho
povedané – intenzita našej lásky k Nemu. Je prirodzené, že túžime a chceme byť
čo najbližšie k tomu, koho milujeme.

Boh chce byť čo najbližšie k nám a Božie Slovo nám svedčí, že až „žiarlivo
túži“ po nás (Jk 4, 5). On vo svojej nesmiernej láske k nám, urobil všetko pre to,
aby sme mohli prísť k Nemu a skrze obeť Pána Ježiša Krista nám otvoril cestu
k trónu svojej milosti.

Cesta do Božej blízkosti je otvorená pre každého z nás. K tomu, aby som sa
mohol priblížiť k Bohu, však v prvom rade musím zistiť, kde sa práve nachádzam
vo vzťahu k Nemu. Práve obdobie pred Veľkou nocou, v cirkevnej tradícii
zakotvené ako obdobie pôstu, ktoré práve prežívame, je obdobím, keď máme
a môžeme skúmať a na modlitbách pred Bohom premýšľať, kde sme v rôznych
oblastiach svojho života vo vzťahu k Bohu.

To, čo nás vzdľaľuje, oddeľuje od Boha, je náš hriech, ktorý sa prejavuje v rôznych formách aj u veriacich ľudí. Prvým krokom, ktorým vykročíme smerom bližšie k Bohu, nech sa kdekoľvek nachádzame, je preto pokánie z tých vecí v našom živote, ktoré nám Duch Boží odhalí, ako hriešne. Táto výzva „priblížte sa k Bohu“ je v tej časti Jakubovho listu, kde ostrými a tvrdými slovami karhá „zosvetáčtenie“ veriacich a je súčasťou výzvy k pokániu. Právě pokánie nie sú len slová ľútosť, ale aj opustenie hriešnych zvykov, ktoré nás vzdľaľujú od Boha.

Skutočná zmena nastane, keď nielen oľutujeme a zmeníme svoje konanie, ale keď obnovíme, zmeníme svoje zmýšľanie, svoje postoje, prehodnotíme svoje priority, keď sa „obnovíme duchovným zmýšľaním“ (Ef 4, 23), keď myslíme čoraz viac v súlade s Božou vôľou, keď myslíme na to a hľadáme to, čo je hore a nie pozemské, pomimutéľné veci (Kol 3, 1-2).

Táto výzva je spojená s nádherným zasľúbením, že ak my sa priblížime, urobíme hoci len malý krôčik smerom k Bohu, On sa priblíži smerom k nám a zvyčajne nielen o malý krôčik, ale tak blízko, ako mu to dovoľíme.

Ak si to už niekedy zažil, tak vieš, že nie je nič úžasnejšie, než prežívať, aj keď na tejto zemi zatiaľ nedokonalú, Božiu blízkosť. Priblížime sa, alebo ostaneme stát?

Ján Szölls

Jarné prebúdzenie

Každé ročné obdobie má svoje zvláštnosti, ale vari najviac si všímame príchod jari, teplejšie marcové slniečko a začíname odkladať zimné šatstvo, ktorým sme sa chránili pred mrazivým povetím. Radi pozorujeme prírodu okolo nás a obdivujeme „dielo Božích rúk“ (Ž 8, 14) Na tomto základe sa zrodila aj úvaha spisovateľa Karla Čapka Marcová prehliadka. Vybrali sme z nej zopár myšlienok.

Je toho plný vzduch, vanie z mäkkej pôdy, zručí stružkami, hučí riavami, flautovo hvízda drozdím nápevom. Pod lanskými stebľami, pod suchým lístím sa už prediera dačo zelenkavé. Bude to prudko zelený lastovičník. Nám však teraz nezáleží na burine, nech si rastie po svojom, keď príde jej čas. My si všímame vážnejších kandidátov na jar, povedali by ste, že sú to prútičky alebo metličky. Ale my vieme, že to budú orgovány a čierna baza, drieň a dráč, zlaté ríbezle, hlohy, kaliny, zimozel a vtáčí zob. Prichádza čas, keď sa jar opýta, čo si sadil na jeseň. Všetko som sadil, Pane, odpovedám. A okrem toho ešte vrby a skalničky, pajazmín, trojpuk, javor i jarabinu, ba aj okrasnú čerešňu. Očami i hmatom sa presvedčujem, že je to dobré, chvála Bohu. Už to žije, vravím si, má sa k svetlu, len pozrite na tie pupene. Niektoré vyzerajú ako hrčky a iné trčia na konci vetvičiek

Svetový deň modlitieb

Každý prvý marcový piatok v roku patrí Svetovému dňu modlitieb, ku ktorému témy a materiály pripravujú každý rok kresťanské ženy. Na tento rok ich pripravili ženy z Kamerunu a jeho mottom je „Nech všetko, čo dýcha, chváli Pána“ (Ž150, 1-6).

Slovenský výbor Svetového dňa modlitieb tak pozýva veriacich na ekumenické modlitebné stretnutie do kostola Bratskej jednoty baptistov (Palisády 17/A), ktoré sa bude konať v piatok 5. marca o 17. hod.

Nasledujúci deň v sobotu 6. marca o 9. hod. je pripravené jubilejné 20. slávenie Svetového dňa modlitieb v Blumentále – kostole Nanebovzatia Panny Márie .

Myšlienka spoločných modlitieb kresťanov vznikla pred 123 rokmi v USA, keď veriace ženy v Missouri v roku 1887 pozvali kresťanov na modlitby za prísťahovalcov, ktorí žili v biede. Postupne sa k nim pridávali kresťanské cirkvi v rôznych častiach sveta. Od roku 1927 sa toto hnutie oficiálne stalo Svetovým dňom modlitieb. Cieľom tejto iniciatívy je zblížovanie kresťanských spoločenstiev a zároveň pomoc chudobným ľuďom vo vzdialených krajinách.

Cirkvi na Slovensku sa do dňa modlitieb prvýkrát zapojili v roku 1987.

Štát Kamerun sa nachádza v centre Afriky nad rovníkom pri Guinejskom zálive Atlantického oceánu a má 402 km dlhé pobrežie. Krajina má asi 17 miliónov obyvateľov, patriacich do viac ako 240 etnických skupín. Oficiálnym jazykom je francúzština a angličtina. V Kamerune sú tri hlavné náboženstvá: kresťanstvo 60%, pričom väčšinu tvoria katolíci, nasleduje islam 20% a domorodé 20%.

Spracovala Mária Fábryová (prevzaté z internetu)

Naši jubilanti

7.3. Fürst Alexander
22.3. Kešjarová Marta
23.3. Kopková Zuzana
23.3. Demová Alžbeta
25.3. Uhrinová Lea

Božia cesta je dokonalá, Hospodínova reč je osvedčená. On je štítom každému kto sa k nemu utieká.

2.Samuelova 22, 31

Spurgeonove knihy vychádzajú v mnohých jazykoch, lebo je to posolstvo priame, hovorí od srdca k srdcu, vyjadruje vzácne myšlienky jednoduchými slovami a dopĺňa ich skúsenosťami. Pri ich čítaní prežívate pôsobenie Božej pravdy, upevňovanie viery v Božieho Syna a podnecovanie k svätej horlivosti.

(SD)

Tri silné slová

Kapitolka z biblického vzdelávania

Tieto tri slová predstavujú tri Božie vlastnosti. Hovorí o nich apoštol v epištole Rimanom: „*Nepobrdaj bohatstvom jeho dobrotivosti, trpezlivosti a zhovievavosti, veď dobrota Božia ťa vedie k pokániu.*“

DOBROTIVOSŤ je zameraná na konanie dobra. Božia dobrotivosť sa prejavuje, keď Stvoriteľ nechá vychádzať svoje slnko nad dobrými aj nad zlými a dážd' rovnako na spravodlivých i nespravodlivých (Mt 5,45). Božia dobrotivosť je prameň, z ktorého bez prestania prúdia jeho skutky dobra.

TRPEZLIVOSŤ a ZHOVIEVAVOSŤ idú spolu ruka v ruke, pokojne reagujú voči nevďaku, neponáhľajú sa s odplatou. Presvedčivo o tom hovorí vzťah Pána Boha k Židom. Jeho trpezlivosť sa preukazovala každý deň a každú hodinu k ich nevďaku a hriechom. A zhovievavosť sa prejavila v Jeho zmluve, ktorú s nimi uzavrel a pretrvala tisícročia. Bohatstvo Božej dobrotivosti, trpezlivosti a zhovievavosti je také veľké, že ľudský rozum to nedokáže pochopiť. Aký veľký je BOH vo svojom stvorenstve, taký veľký je aj vo svojej dobrotivosti, trpezlivosti a v zhovievavosti. Preto doposiaľ svojou spravodlivosťou nezničil svet plný hriechu a bezprávia. Môže vzniknúť otázka: Čo Pán Boh zamýšľa s nami, aká je jeho vôľa, keď nám preukazuje toľkú zhovievavosť? Apoštol odpovedá: „Chce nás priviesť na cestu pokánia! Chce, aby sme zmenili svoje zmýšľanie, aby sme oľutovali svoje hriechy, odvrátili sa od falošných chodníkov, aby sme sa stali jeho vlastníctvom po všetky dni svojho života.“

SENIOR KLUB

Marcový „Senior klub“ sa uskutoční dňa 25.3.2010 (posledný štvrtok v mesiaci) na Súľovskej ul. od 10:00 do 14:00 hod.

Téma: Veľká noc a pôst

ako tvrdé hroty oštepov. Ale väčšinou pripomínajú dajaký hmyz prisatý na vetvičku so zloženými krídlami. Tuto na kaline vyzerá ako sivá opáperená muška s tenkým zadočkom. A na dráči ako nacicané červené kliešť'a. Ešte chvíľku a pricapená muška mykne zloženými krídlami, nehybná voška opatrne rozprestie svoje letky. Zvráštené krídelká sa v slnku rozložia a rozopnú, aby sa vznášali na halúzke od jari do jesene. My ľudia tým krídlam vravíme listy, ale jar sa naozaj začína až mávaním všetkých krídel na svete.

Navštívili nás

Januárová nedeľa (24.1.) bola hojne pokrytá snehom a mrazmi, keď sme privítali v našom zbore Darka Kraljika, kazateľa zboru BJB v Hurbanove – Bohatej a podpredsedu Rady BJB, s manželkou. Bola to prvá kazateľova návšteva v našom spoločenstve.

Začala sa predpoludňajšou pobožnosťou, na ktorej br. Kraljik slúžil Božím slovom s témou: Obrátenie veriaceho kresťana. Vychádzal zo života apoštola Petra (L 22, 31) z jeho konania, ktoré sa v mnohom podobá súčasnému sebestačnému človeku. Preto potrebujeme duchovnú obnovu, aby celý náš život bol neustále spojený s Pánom Ježišom. Modlitebná chvíľa po kázni svedčila o úprimnom prijatí tlmočeného Božieho posolstva.

Vzácná bola aj beseda staršovstva s br. Kraljikom o skúsenostiach z duchovného života zborov v Hurbanove a v Podunajských Biskupiciach. Uskutočnila sa v podvečernom čase, pred večerným zhromaždením.

Témou tejto pobožnosti bolo: Kríza nasledovania na základe textu z L 9, 57-62 o nasledovaní Ježiša Krista. Skutočné nasledovanie Krista znamená spáliť za sebou mosty, znamená krok viery a rozhodnutie, že už niet cesty späť.

Žiada sa nám na okraj tohto stretnutia vysloviť nášmu Pánovi poďakovanie za požehnaný sviatočný deň.

Co Bůh činí, vše dobré jest

Je to v nás, vinie sa celým životom a najmä v starobe vytvára živé spomienky: Detstvo a mladosť.

Náš pán učiteľ bol aj kantorom a pred vyučovaním v evanjelickom chráme na orgáne sprevádzal ranné pobožnosti. My sme sedeli okolo orgánu a naše detské hlásky splyvali so spevom stareniek. V tomto prostredí sa do mojej

pamäti zapísala pieseň z Tranovského kancionála č. 556 „Co Bůh činí, vše dobré jest“. Napísaná je v reči Kralickej biblie, spieva sa ako chorál a jej šesť veršov zdôrazňuje životné situácie kresťana, v ktorých očakáva Božiu pomoc a ochranu. Táto jednoduchá pieseň ma sprevádzala školou života a jej ústredná myšlienka sa často menila na otázky a nútila hľadať odpovede. Je naozaj všetko, čo Pán Boh robí, dobré? – pýtal sa mladý človek na základe svojho poznania. Lenže to, čo sa nám zdá zlé, je v Božích plánoch je pre človeka užitočné. Toho, kto verí vo všemohúceho Boha, považuje svet za slabocha bez vlastného názoru. Tak sa prejavuje v ľuďoch povaha prvého človeka.

Kto je teda Boh? Možno ho vôbec poznať? – pýta sa B. Graham vo svojej knihe Pokoj s Bohom a pokračuje. Kto povie presvedčivú pravdu? Jediný človek, ale ten žil pred dvetisíc rokmi a my sme ho ukrižovali. Dnešný človek chce rozumom pochopiť a vtlesniť tieto otázky do svojich predstáv. Je to akoby sme chceli vystihnúť podstatu oceánu. Boh je Duch, je nekonečný, svätý, spravodlivá bytosť. Boh je láska a bola to práve ona, ktorá poslala Pána Ježiša na kríž. Smrťou jeho Syna sme zmierení s Ním.

Boha možno poznať VIEROU v jeho Syna. Je to Boží dar. (Ef 2. kap.) Viera je jediný spôsob, ako sa priblížiť k Bohu. Je to kanál, ktorým do nášho života prúdi Božia milosť. Viera je kľúč k pochopeniu myšlienky „Co Bůh činí, vše dobré jest“. Vráťme sa k rokom detstva a dospievania. Je to obdobie obdarené schopnosťou zaujímať sa a prijímať všetko, čo človeka obklopuje. Dobré i zlé. Mnohé veci si nedokáže vysvetliť, ale príde čas, keď to zasiat semienko v mladosti vyklíči a prinesie úžitok.

Každé svedectvo Božím slovom je závdavkom, ktorý v pravý čas otáča úrodou. Verme teda úprimne a konajme podľa toho, že Co Bůh činí, vše dobré jest.

(SAMUEL)

Kristus je všetko

V kázňach slúžiacich bratov, ale aj v osobných svedectvách, ktorými sprostredkujeme zvesť o Božom spasení, používame príznakové vyjadrenia, ktoré sú ustálené, mnohým známe, ale niekomu nezrozumiteľné. Napríklad slovné spojenie „obliecť si Krista“.

V liste Galat'anom (3,27) sa píše: „veď ktorí ste boli pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli“. Čiže pred Bohom nestojíme v našej vlastnej osobe, ale „v osobe Krista“. To je význam slov „obliecť si Krista.“ Kto je Kristus? Je dokonalá čistota a spravodlivosť, preto aj my sme samá čistota a spravodlivosť. Kristus je Božím Synom a dedičom kráľovstva. Preto sme deťmi Božími, dedičmi

a spoludedičmi s Kristom. Teraz chápeme, ako mohli byť slabí učenici úplne čisti. Rozumieme slovám: „Nieto už odsúdenia tým, čo sú v Kristovi Ježišovi“ (R 8,1). To znamená, že aj keď v tele máme veľa nečistoty a neistoty, ktorá sa nalepí na nohy, nič z toho nemôže byť pripočítané na odsúdenie, pretože sme si obliekli Krista. Toto poznanie pre kresťana je dôležité, len s ním môže nastať srdečný vzťah k Bohu a k spolubratom a v srdci pravý pokoj. Pred Stvoriteľom už nestojí vo svojom nečistom rúchu, ale obliekol si Krista. Stáva sa novým stvorením. Oškľiví sa mu vlastná zbožnosť a bezbožnosť, Kristus a jedine Kristus sa mu stáva všetko a vo všetkom. Ústredným bodom života a myšlienok. Verš uvedený na začiatku znie v preklade „Nádej pre každého“ takto: „Všetci, ktorí ste v krste vyznali svoju vieru v Krista, ste s ním spojení.“

Z knižnej poličky

Z nedeľného zhromaždenia som si priniesol brožovanú knižku so zvláštnym názvom JE NAPÍSANÉ. Sú to známe slová. Použil ich Pán Ježiš ako zbraň proti pokúšiteľovi diablu. Knižočke som venoval celé popoludnie a bol to užitočne využitý čas. Oboznámil som sa s dielom najľudovejšieho kazateľa 19. storočia C. H. SPURGEONA. V prvej časti je prednáška na seminári kazateľov, len pre zaujímavosť, uverejnená bola v tlači pod názvom „Najväčší boj na svete“ a rozposlaná duchovným v Anglicku. Knihu uzatvára kázeň o používaní Biblie. Oba materiály vyjadrujú Spurgeonovo presvedčenie a skúsenosti zo života viery. Tak ako v minulosti, sú aj dnes aktuálne, lebo sú nadčasové, napr. o autorite Svätého písma. Biblia bola tak často obhajovaná, že pokračovať v tom nie je potrebné, hovorí kazateľ. Biblia je našim vyznaním, zbraňou, ktorá nikdy nesklame, zbraňou nášho veľvodcu Ježiša Krista. Svätý Duch požehná len cirkev, ktorá si vysoko váži Božie slovo.

Čítanie nielenže upúta, ale vytvorí aj dojem, že je tu reč o známych otázkach, názoroch, ktoré volajú k stotožneniu sa a najmä k osobnému uplatňovaniu v každodennom živote. Všimnime si otázku viery. Naše konanie neraz svedčí o tom, že pochybujeme o Slove, o zasľúbeniach, hoci vieme, že „Je napísané...“ Spurgeon upriamuje pozornosť na každodennú vieru, lebo to je najlepšia viera. Sviatočné náboženstvo, ktoré je len pre nedele a slávnostné zhromaždenia, nedoviede človeka do neba, ibaže by bol život dlhá konferencia a týždeň pozostával zo siedmich nediel. Viera nám pomáha aj „užívať“ a pritom nezneužívať tento svet.“ Potrebná je však pri denných povinnostiach, po celý rok. Viera v živého Boha je zlato, z ktorého sa razí pevná odvaha. Prosme, aby sme boli posvätení každý deň. Hospodin je Bohom nášho domu, Ježiš sa stal našim „Priateľom“ a Svätý Duch je našim Tešiteľom v každej hodine utrpenia. Pán Boh nás počuje, zľutováva sa, pomáha. Dôverujme Mu v každej chvíli, bez pochybovania.